

Nejen o černých Češích v Namibii

Z WINDHOEKU NA SOUKROMÉ SAFARI

Namibie je celkem zvláštní země, která se svým sousedům – Angole, Jihoafrické republice či Botswaně – příliš nepodobá. Jako by byla z jiného kontinentu. Aspoň pro hlavní město Windhoek to platí stoprocentně.

Při návštěvě Namibie je zážitkem už přistání ve Windhoeku – klesáte níž a níž, pod vámi nekonečné africké pláně, kolem dokola ani živáčka. Najednou se uprostřed zeleně (ta se tu ale vyskytuje jen v období dešťů, tedy od října do dubna, a to ještě když prší vydatně) vynoří přistávací dráha a jedna osamělá budova. Jinak nic. Hlavní město země Windhoek je totiž od letiště vzdáleno asi půl hodiny jízdy autem.

Jestli jste už zažili některé jiné africké velkoměsto, budete příjemně překvapeni: žádné slumy, téměř žádné chudinské čtvrti, všude čisto, upravené obchody, kostely... Skoro jako byste ani nebyli v Africe. Však také Namibie bývala německou kolonií a německá pořádkomilovnost tu zapustila své kořeny. Také s němčinou se zde ještě občas docela uplatníte, jinak se ale v Namibii mluví anglicky, pokud ovšem neovládáte některý z domorodých jazyků.

Namibie je obrovská země (824 269 km²), kde ale žije skoro rekordně malý počet obyvatel (zhruba dva miliony). Už tím se tahle země v subsaharské části kontinentu trochu vymyká okolnímu standardu, protože Afrika je obecně přelidněná.

Výchova v Československu

Windhoek, ležící v nadmořské výšce 1650 metrů v provincii Thomas ve středu země, je učiněnou multikulturní směsicí – prolíná se tu Afrika s Evropou. Chcete-li, můžete se nechat rozmazlovat třeba na luxusním ranči; pokud ne, máte mnoho dalších možností. Žije zde něco kolem 250 tisíc obyvatel, což je na africké poměry skoro vesnice. V Namibii se ale mezi důležitá města počítá už i třeba takový Keetmanshop na jihu země, který má pouhých 30 tisíc obyvatel. Windhoek vznikl v polovině 19. století, kdy byl centrem kmene Nama.

FOTO: LENKA KLČPEROVÁ

V jeho čele stál náčelník Jonker Afrikaner, který se mimo založení města zasloužil také o ukončení dlouhých válek v zemi. Kromě potomků německých přistěhovalců se ve městě můžete potkat také s Čechy. Tedy Češi to tak úplně nejsou, jde o čistokrevné černochy, ale mnozí z nich se stále cítí jako Češi a mluví plynou češtinou. V minulosti bylo totiž asi

